

קדושים בעלי כנפים, בשבועה עליכם, קחו שבועה זו והעלוה על פנפניכם, שבועת ה' בח"י צדיק וקיים עמוד האמצעי, קחו שבועה זו והעלו אותה על פנפניכם במלכה, בפבוד שלה, לקדוש ברוך הוא.

מדאכים עליונים, שליחי הקדוש ברוך הוא מימין, ומלאכים שלוהיו משמאל, ומלאכים של אבא ואמא, יהיו מסתירים לה למעלה ולמטה, ומכסים אותה באות ו' בשש כנפיו, שבו נאמר (ישעיהו) שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים וגו'. ששבועה שלו, שהיא ה', רביעית. ובשתיים יכסה רגליו שלה, ובשתיים מעופפים אותה. ואתה אליהו, שעלית למעלה לעלת העלות, והוא טוען אותך מפל טוב, רד אליה, ותהיה כרוב תחתיך להורידה בך מלאה כל טוב. ומלאכים של אבא ואמא, שהם י"ה, (הסתירו אותה) סוכבו אותך בירידתה. ומלאכים של בעלה, בן אבא ואמא, ו' פסו אותה, ומעופפים אותה בשש כנפים - אב"ג ית"ץ, ובל"ו שתלויים מהם פחשבון ל"ו. ודאי זה שרפים עמדים ממעל לו. ויורדת ה' (י"ה) שלו, טמירה מכסה בהם. ומלאכים שהם של צדיק ח"י העולמים, הסמיכו אותה עליכם כמו החיות שסומכות את הפסא.

שאף על גב שה"א של אצילות של שם של יהו"ה היא תומכת לכלם, אין לכם לפרח למעלה ולרדת למטה חוץ ממנה, כאיברי הגוף שאין להם תנועה, חוץ מהנשמה, שהאיברים שיש לה התפשטו עליכם לתמוך אתכם בהם. שפך היא ה', כמו ים. אם יש לה פלים, מתמלאים

טולו אומאָה דא, וסליקו לה על גדפייכו. שבועת יי' בח"י צדיק וקיים עמודא דאמצעיתא. טולו אומאָה דא, וסליקו לה על גדפייכו. במטרוניתא ביקרא דילה, לגבי קדשא בריך הוא.

מדאכין עלאין, שליחן דקודשא בריך הוא מימינא. ומלאכין שליחן דילה, משמאלא. ומלאכים דאבא ואמא, יהון סחרין לה עילא ותתא, ומכסין לה באת ו', בשית גדפין דילה. דאתמר ביה (ישעיהו) שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים דשבועה דילה, דאיהי ה', רביעאה. ובשתיים יכסה רגליו דילה, ובשתיים מעופפים לה.

ואנת אליהו, דסליקת לעילא, לעילת העילות, והוא טעין לך מפל טוב, נחות לגבה, ותהוי כרוב תחותא, לנחתא בך מלאה כל טוב. ומלאכין דאבא ואמא, דאינון י"ה, (ס"א אסתרו לה) אסתרו לך, בנחיתו דילה. ומלאכין דבעלה, ברא דאבא ואמא, ו' פסיוו לה, ומעפפין לה, בשית גדפין (דף רפ"ב ע"ב) אב"ג ית"ץ, ובל"ו דתליין מנייהו כחשבון ל"ו. ודאי איהו שרפים עומדים ממעל לו. ונחיתת ה' (נ"א י"ה) דילה, טמירא מכוסה בהון. ומלאכין דאינון דצדיק ח"י עלמין, אסמיכו לה עלייכו כחיון דסמכי לכרסייא.

דאף על גב דה"א דאצילות, דשמא דיהו"ה, איהי סמיכת לכלהו, לית לכוון לפרחא לעילא, ולנחתא לתתא, בר מינה. פאברין דגופא, דלית להון תנועה בר מנשמא, דאברין דאית לה, אתפשטו עלייכו, לסמכא לכוון בהון. דהכי איהי ה', פנימא, אי אית לה מאנין, מתמליין מנה, ומתפשטין בהון,